

כתר התורה

ע"ש רבי יצחק אבוחצירא זצוק"ל

רבי יצחק יוסף שליט"א

בית ההוראה הארצי כתר תורה ע"פ פסקי מרן

פרשת בשלח תשפ"ד

העלון השבועי

מאמר השבוע

הרב אברהם רחמים

הכוח האדיר - שלושה ימים

שלושת ימים בלא תורה נקלא. עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהיו קורין בשבת - בשני - ובחמישי. - וכל זאת, כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה!

אכן, מרחק זמן, של שלושה ימים, 'בלא תורה'. דהיינו, כאשר הדעת אינה משננת את העבר המתוק, בלא מחשבה עמוקה בטובות שהקב"ה עושה עמנו, אזי אפילו את הטובות והניסים הגדולים ביותר שיכולים להיות אפשר לשכוח.

'שכחה' - היא כח מסתורי הטמון בכל אדם. כל ידיעה שאדם יודע היטב. אם אינו יטרח וישנן את הרגשות הטמונות בה, הרי שהוא ישכח ממנה.

וכאן נשים לב לחילוק מיוחד. אין ספק כי רוב בני אדם אינם לוקים במחלת השכחה. לרוב אנו זוכרים היטב כל מה שאירע עמנו. וכך גם היה אצל עם ישראל, גם אחר שלושה ימים הם לא שכחו שנקרע להם הים ומצרים טבעו בתוכו. אולם, דבר אחרים הם שנשכחו אצלם וכן אצל רוב בני אדם דבר יום ביומו, והם: התחושות המיוחדות והרגשות הנפלאות שהיו בשעת המעשה. דהיינו, על פי רוב גם אחר מספר שנים אדם מסוגל לזכור את עצם המעשה שהתרחש עמו, אבל את הרגשות הגדולים והמיוחדים שהיו בו בעת חידוש הנס, זאת ניתן לשכוח אחר שלושה ימים! (וכבר במקרה הקשה ביותר כאשר נפטר קרובו של אדם, חז"ל אומרים: 'שלושה ימים לבכי' - שלושה ימים ראוי לבכות, לאחר מכן אין זה הזמן בדיוק).

על כן, גם כאשר עם ישראל הרגיש את הניסים הכי גדולים בעת יציאת מצרים, הגיע לדרגה הכי גבוה שיש כנאמר 'וַיֹּאמְרוּ בְּה' וְנִמְלֹשָׁה עֲבָדָיו, הרי שלאחר שלושה ימים - הכל היה כמעט כאין.

מכאן נוכל ללמוד כיצד להשתמש בכוח אדיר זה של השכחה, בכדי להתגבר ולהתעלות על רגשות שליילים, כעס והקפדה.

הנה, כאשר מישוהו הכעים אתנו או פגע בנו ולא מסוגלים להבליג, או שמוכרחים שלא להבליג על פי דין תורה. העצה הטובה היא: כאשר נאמר לעצמנו: 'אני אוהב לו, אני אוהב לו בדיוק מה אני אוהב עליו, אבל כל זאת ועוד בעוד שלושה ימים, כאשר יעברו שלושה ימים, אני אחשוב כיצד להתנהג בדיוק - היום לא!

בספר חסידים (ס' תרנ"ה) מובא מעשה שיוכל לחזק בנו את המעלה המיוחדת שיש בהמתנה לרצון להגיב על מעשה חמור.

המשן בעמ' 3

פעמים בחיים אנו נתקלים במקרים מסוימים שלא הכי נעימים, כגון: פגענו בנו או הכעיסו אותנו ואנו רוצים להשיב כנגד. כמובן, שהדרגה העליונה, החשובה והטובה היא 'מעלת השתיקה' כדברי חז"ל: הנעלים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עליהם נאמר 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו' (שבת דף פח:), אכן. אלא, שבזמנים כאלו לא תמיד אנו זוכים ליכולת והכוח לנצור את הלשון, לשמור על זכות השתיקה.

בדרך כלל מה שקורה כאשר אדם משיב מכעס או מרגש של פגיעה, הרי שתשובתו מסוכנת מאוד, היא חדה כתער ושורפת כאש. ללא ספק, התשובה היוצאת מן הפה בזמן זה, עלולה להיות מהולה במילים ומשפטים שילידו אחריהם חרטה גדולה ורחבה.

נו, אז מה עושים? - בזמן שהשתיקה אינה אפשרית והתגובה מוכרחת - כיצד משיבים על דברים פוגעים ומכעיסים בצורה היותר נכונה, היותר שקולה ומתונה?

כאשר נתבונן בפרשה, נוכל לגלות עצה נפלאה ומחכימה הטמונה בין הפסוקים.

הנה, שבת זו נקראת - 'שבת שירה'. אנו מציינים את הדרגה העצומה שזכו לה עם ישראל. נאמר 'וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת ה' וַיֹּאמְרוּ בְּה' וְנִמְלֹשָׁה עֲבָדָיו הַכֹּל אָמְרוּ: יָהּ אֱלֹהֵינוּ' - 'מִי כְמוֹכָה בָּאֵלֶּם ה'...' - 'ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד' - אכן, פסוקים מתוקים מדבש ונפת צופים!

אלא שמיד לאחר מכן, החיים המשיכו. נאמר: 'וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיֵּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם...' - ואז נאמר - 'וַיֵּלְנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נִּשְׁתָּה!...' - 'ה' ירחם ויציל, העם מתלונן.

והשאלה היא. כיצד בני ישראל מסוגלים להתלונן על חוסר מים, כאשר הם ראו את הקב"ה בהכרה ברורה? הרי שהיה להם לבקש ממושה רבינו בנימוס מעט, בלשון בקשה, שיתפלל עליהם לפני הקב"ה וכך יביא להם מים. הייתכן כי מי שאיבד את מצרים כליל באותות ומופתים, קרע את הים לגזרים, אינו יכול להביא כמה בבקשים של מים לכל איש - הרי ה' תקצר? אם כן, כיצד עם ישראל הגיע לשפלות כזו, להתלונן כאנשים פשוטים שאינם מכירים את גדולת ה'?

והתשובה עצומה. הגמרא (בב"ק פב.) מגלה לנו את הסוד, הקשיבו היטב נאמר כך: 'וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם' - דורשי רשומות אמרו: אין מים אלא תורה, שנאמר: הוי כל צמא לכו למים, כיון שהלכו

להקדשת העלון לברכה הצלחה
ורפואה ולעילוי נשמת יקיריכם
היכנסו לאתר כתר תורה ketertora.co.il
ולחצו על הלינק לתרומה. וכתבו בקשתכם

לשאלות בהלכה חייגו
02-5408030
משעות הבוקר ועד 12:00 בלילה

שאלה

מה שיש נוהגים בשבת שירה ליתן חיטים לפני העופות, אם נכון הדבר לפי ההלכה?

תשובה

מנהג זה הובא במגן אברהם סימן שכד' ס"ק ז' וכתב שאינו נכון לפי ההלכה שהרי אין מזונות עליך, ואין לטרוח בשבת בנתינת מאכל לבהמה שאינה שלו והובא במשנה ברורה ס"ק לא' להלכה. אולם בתוספת שבת כתב שאין להקפיד בזה, כיון שנהגו כן לשם מצווה דמרגלא בפומיהו דאינשי שגם העופות אמרו שירה בים.

ויש שהתירו מטעם דאינו מניח לפניהם ממש אלא מניח באדן החלון או בחצר ואחר כך יבואו העופות ואין שייכא כל כך איסור נתינת מזון לבהמה בזה.

ובספר ארחות רבינו הקהילות יעקב חשש להמגן אברהם אלא שהיה לוקח מהשיריים של החמין ונותן לפני הציפורים ביום ראשון לקיים המנהג.

ומרן זצ"ל בספרו לויית חן עמוד קיב' הביא בשם ספר אור פני משה הטעם שכעת נגזרה צנצנת המן שעל ידה היו באים למידת הביטחון כדכתיב "למען יראו את הלחם" וכו', הלכך בשבת שירה שבה קוראים פרשת המן המנהג ליתן החיטה לפני הציפורים שכשם שהציפורים הללו מוצאים מזונותיהם ללא טורח כך ישראל יש להם ליתן מבטם בהשי"ת שיספק להם כדי מחייתם ויפנו עצמם לעסק התורה והמצוות.

והביא עוד מהמדרש שדתן ואבירם הניחו מזונם בשדה בערב שבת כדי ללוקטו בבוקר שבת ולהראות שהמן יורד גם ביום שבת דלא כנבואת משה רבינו, וזימן הקב"ה ציפורים ואכלו כל מה שהשאירו בשדה וכשיצאו דתן ואבירם ללקוט לא מצאו דבר ולכן נותנים בשבת הזאת שכר לציפורים על ידי נתינת החיטה לפניהם.

ואכן הרואה בפסוקים יראה שפעמיים ניסו דתן ואבירם להכחיש נבואת משה, האחד בירידת המן בימות החול כמו שכתוב בפרק טז' פסוק יט-כ

המשך בעמ' 3

פרשנותה של האופציה בחוזה שכירות

ברוב ככל חוזה השכירות ישנה אפשרות לשוכר להאריך את חוזה השכירות לתקופה נוספת, בחוזים הסטנדרטיים זה מופיע בסגנון כזה

"במידה והשוכר יהיה מעוניין להישאר בדירה לתקופה נוספת מתאריך ... עד תאריך ... עליו להודיע בכתב למשכיר 60 יום לפני תום מועד השכירות. ובמידה והמשכיר לא יהיה מעוניין להמשיך להשכיר את הנכס עליו להודיע בכתב לשוכר 90 יום לפני תום מועד השכירות".

ישנם חוזים שבהם הניסוח הוא אחר דהיינו ישנה זכות לשוכר להמשיך את תקופת השכירות לתקופה נוספת אחרי תקופת השכירות האמורה עד יום... בתנאי שהשוכרים יודיעו למשכירים על כוונתם בכתב 60 יום לפני סיום תקופת השכירות, ומאידך המשכירים רשאים להעלות את שכר הדירה בשיעור של עד _____ ולא יותר מ _____.

קורה לא פעם שישנם טענות ומענות בין משכיר לשוכר על פרשנות סעיף האופציה, ובפרט אם החוזה הוא סטנדרטי שהורידו אותו מהרשת המקוונת ולא ערכו אותו בעצמם שאז אחד מהצדדים טוען לא הבנתי, ו/או לא ידעתי על מה אני חותם ו/או חתמתי כי הייתי בלחץ לעבור כמה שיותר מהר, וכן טענות כאלו ואחרות. השאלה שנדון בה היא האם טענות כאלו מתקבלות? והאם יש מקום לפרש את סעיף האופציה?

תשובה: לא מתקבלים טענות על חוסר הבנה ו/או חתימה תחת לחץ. זאת ועוד, ישנם חוזים בהם הצדדים מגדירים מראש שאם תהיה מחלוקת בין הצדדים אזי אישיות תורנית מוסכמת מוסמכת תפרש סעיף כזה או אחר.

נימוקים: כאשר אנו בודקים את חוזה השכירות בדרך כלל יש לפנינו שני זמנים לתום מועד השכירות, הזמן הראשון הוא תום השנה מתחילת השכירות, זמן זה מחייב שני הצדדים גם את המשכיר שלא יוציא את השוכר מהנכס, וגם את השוכר במידה והשוכר לא ירצה להשלים את שנת השכירות אין השוכר יכול לכופ את המשכיר שיקבל בחזרה את הנכס, ובמידה והוא פינה את הנכס לפני מועד תום שנת השכירות עליו לשלם דמי שכירות מלאים. עיין קצוה"ח (חו"מ שטז, א).

זאת ועוד, תקופת השכירות בשנה הראשונה היא הן לטובת המשכיר, שאין השוכר יכול לפנות את הנכס ללא רשות המשכיר כמו שאמרנו, והן לטובת השוכר, שאין המשכיר יכול לפנותו עד תום שנת השכירות, ובסוף התקופה שמורה לשוכר האפשרות להאריך את חוזה השכירות לשנה נוספת ע"י מימוש האופציה. המילה "אופציה" פירושה הוא לבחור, כלומר נתנו לשוכר את הבחירה להמשיך את תקופת השכירות

המשך בעמ' 4

המשך מע' 1 - מאמר השבוע - הרב אברהם רחמים

מעשה בזמן אחד שציווה לבנו לפני מותו: בני, כבדת אותי בחיי, אבקשך שתכבד אותי אחרי מותי. אמר לו הבן: כל אשר תבקש בלי נדר אעשה!

אמר לו אביו: אני משיבך שלעולם אם תכעס תשהה כעסך לילה אחד, אל תגיב בשעת כעסך מפני שאז השכל הישר אינו פועל וכל תגובה גוררת חרטה בעקבותיה. הבן נשבע לאביו ולאחר זמן הלך האב לבית עולמו הבן נשא אישה וכיוון שפרנסתו הייתה דחוקה ביותר החליט להפליג למדינות הים ולנסות שם מזל.

אכן, נפרד מאשתו ושם פעמיו לחו"ל שם עשה חיל בעסקיו וב"ה כל אשר הוא עושה האלוקים מצליח בידו. הזמן נוקף וכל הפצרות אשתו שיחזור למקומו ולא רצו מתעכבים. מדי פעם שולח לאשתו כסף ותכשיטים אבל לבוא – טרם עלה במחשבה. אחרי שנה הודיע לאשתו שבעוד כמה חודשים כעת חיה הוא אורז המטלטלים מוכר כל נכסי דנייד ודלא נידי ושב הביתה עשיר גדול.

ברוך אומר ועושה, ארז כל חפציו לקח ספינה והפליג לעירו. כשהגיע לשכונתו הכל כבר השתנה, בקושי רב שהוא מזהה את ביתו ומאחר והשעה מאוחרת בלילה החליט שלא יכנס לביתו, אלא רק יציץ מן החרכים לראות מה נעשה בביתו. טיפס לעבר החלון שבביתו ומיד חשך מאור עיניו, לא פחות ולא יותר הינו רואה את אשתו יושבת וסורקת תלתליו של נער צעיר צוחקת ומפנקת אותו.

מיד עלה עשן באפו וחמתו בערה בו, חשב להיפרע מאשתו ומהמאהב כאחד ואח"כ לשים קץ לחייו. וכי לשם כך נסע ועמל שנים רבות. אבל חיש נזכר כמה שציווהו אביו לפני מותו 'בני, תלין כעסך לילה אחד אל תמהר להגיב'. החליט ללכת למלון סמוך ומחר בבוקר הוא יפרע מן הבוגדים.

למחרת בבוקר הלך והקיש על דלת ביתו. והנה אשתו פותחת לו את הדלת בסבר פנים יפות ששה ושמחה לקבל את פניו. אלא שהוא נותר עם פנים חמוצות וחתומות, אשתו נתנה את לבה כי בעלה הינו סר וזעף והחלה שואלת אותו בזהירות 'האם הינך חש בטוב, האם הדרך עברה עליך כהוגן?...'

'כיצד אפשר להגיד שהכל בסדר אחרי מה שראיתי ושמעתי בבית זה אתמול בערב?' תמה האישה.

'ומה ראית ושמעתי?...'

'את עוד שואלת מה ראיתי ושמעתי?!', איך מבינה לבד?...'

'לא, איני מבינה כלל, מה ראית ושמעתי שהעלה בך עצב וכעס כה גדולים!'

'אם כך, אמרי לי מיהו הנער ששוחחת עמו בקול צחוק אתמול בערב?'

'אכן, היה כאן נער אתמול בערב, וגם עכשיו הוא נמצא פה הנער הזה, אני מאוד אשמח להכיר לך אותו!'

מיד האיש קפא על מקומו, 'חצוף זה עדיין נמצא פה?!...'

האישה הלכה אל החדר וקראה בקול נעים: 'ישראל, בא וראה מי הגיע לבית?' מן החדר יוצא עלם חן, נער נאה וגבוה. פתחה האישה את פיה בקול: 'בבקשה בעלי היקר, הכר נא זהו בנך בכורך, נולד כאשר עזבת את העיר וכך הוא נראה אחר כ- חמש עשרה שנה'.

רעד אחז בכל גופו של האיש ודמעות בעיניו – הלא היה כפסע אחד בין הגן עדן ליגיהנום! כמעט ושלח ידו אל נפשות נקיים. בלבו התעוררה הודאה גדולה לעצתו היקרה של אביו 'אל תמהר לכעוס, לין כעסך לילה אחד' אילו היה מגיב מיד כאשר עלה על לבו, כעת היה מצטער צער גדול ומאבד את נעימות חייו לעולם. ע"כ.

אכן, מעשה זה מדבר על לינת לילה אחד עד כמה גדולה השפעתה. על אחת כמה וכמה עצירה והמתנה של שלושה ימים כמה כוחן יכול להיות גדול ומועיל, אין ספק כי האדם יוכל להצליח להתנתק מהרגשות והמחשבות המסעירים והסוחפים את לבו ודעתו. יצליח לחשוב בצורה שקולה ומתונה יותר, ויקבל את הכח והיכולת להתגבר על הקשיים ואולי בכלל יצליח לזכות למעלת השתיקה הנכספת.

- נזכה לזכור את חסדי ה' בכל עת – אמן!

המשך מע' 2 - נשאלו בקו - הרב אלון בן שבת

"ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בוקר, ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בוקר, ויירוס תולעים ויבאש, ויקצוף עליהם משה".

והשני ביום השבת כמובא בפסוק כה-כו "ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה', היום לא תמצאוהו בשדה וכו' ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקוט ולא מצאו".

ובזכרוננו מונח בילדותי כבן שבע ששמעתי ממורי הרב הצדיק שלמה נקי שליט"א שאמר על הפסוק ויהי בשלח פרעה וכו' ראשי תיבות ונהגו ישראל השם ישמרם, בשבת שירה לאכול חיטה. פרסת רגל עם החיטה. עד כאן ולא ביאר כוונת המנהג ולא מקורו בספרים.

וכעת חיפשתי בספרי המדרשים וראיתי שכן כתב בספר לדעת חכמה ומוסר ושהו מנהג קדמון, אולם לא הביא הר"ת על תיבת פרעה, ושוב ראיתי הדרשה המלאה בספר ויחי יוסף בשם הרב אברהם הררי רפול זצ"ל.

ולחאמור יובן הכוונה שנהגו בשבת שירה לאכול חיטה על מנת לשייר ממנה וליתן לפני הציפורים, ומה שאומר "פרסת רגל עם החיטה" הוא לזכור מה שעשה ה' לפרעה בקריעת ים סוף והטביע סוסיו ופרשיו בים ורומזים זאת באכילת הפרסת רגל. וקרוב לזה ראיתי שפירש בספר יהודי כורדיסתאן (א. בראואר) על מנהגם בשבת בשלח ע"ש.

הלכך למעשה ודאי ראוי מנהג זה לעשותו וכמו שכתב הגאון ממונקאטש בנימוקי או"ח שמנהג זה מקובל מקדושי עליון, ע"ש. ואכן יש בו חינוך הבנים גדול להכרת הטוב ושמירת המנהג לפי גדרו וכללי ההלכה על מתכונתה, וראוי שיבאר להם כל העניין וכנ"ל.

בברכה

אלון בן שבת

מטרות העמידה

קמחא
דפסחא

לימוד
שירת
הבקשות
לילדים

בית
הוראה

לימוד
טעמי
המקרא

כולל
אברכים

המשן מע' 2 - הלכה למעשה - הרב יגאל אלון

לתקופה נוספת, זמן זה הוא לטובת השוכר בלבד, תקופת האופציה בכל פרשנות הינה המשך השכירות הקודמת על כל תנאיה פרטיה ודקדוקיה, יצויין עוד שסעיף האופציה מעוגן בהלכה וההלכה מכירה בזה שישינה עיסקה שצד אחד גמר בדעתו והאפשרות נתונה לצד השני להחליט אם הוא מעוניין במימושה או לא, ולומדים זאת מכמה מקומות, כגון קידושין (כו.) בסוגיה של רב אידי בר אבין שזבין ארעא עיי"ש, וכן ברמב"ם (מכירה א, ה) ובשו"ע (קצ, ח).

האופציה להארכת תקופת השכירות ע"י השוכר נהוגה במסגרת של השכרת דירות, חנויות, מפעלים, ובתי עסק, דהיינו בעיקר כל נכסי דלא נייד, הסיבה לכך פשוטה, אם זה דירה - זה בגלל הקושי במעבר דירה, אם זה בחנות או במפעל יתכן שהשוכר רואה ברכה במקום זה והוא מעדיף להישאר היכן שיש קליינטים וכו', לכן נהוג לתת לשוכר את האפשרות שבמידת הצורך לא יצטרך לשנות את מקום הדירה או העסק, בחירה זו תלויה אך ורק בדעתו של השוכר. יצויין, ויודגש, שבדרך כלל הצדדים אינם מעוניינים שהחזרה יסתיים מבלי שידעו בבירור מה צעדיהם הבאים, כמו כן הטענות שצויינו לעיל כגון "לא ידעתי על מה חתמתי", "לא התכוונתי", "הייתי לחוץ" וכו' אינם קבילות, שהרי כבר נפסק בשו"ע חו"מ (מה, ג) וכן בחו"מ (סא, יג) וכן באהע"ז (סו, יג) שאין החותם על התחייבות יכול לטעון טענת לא הבנתי, ומקור הדין הוא בתשובת הרשב"א במיוחסות לרמב"ן (סי' עו) ובתשובות הרשב"א (ח"א סי' תרכט) ולכן לטענות אלו אין מקום כלל.

מסקנת הדברים:

אדם שקושר את עצמו בחוזה כזה או אחר, לא תתקבלנה טענות כגון לא הבנתי שהאופציה היא כך, או סעיף כזה או אחר פרשנותו היא כך, אלא לפני חתימה על כל חוזה שיהיה עליו לבקש הסבר ממי שמבין בחוזים לפני שהוא חותם בכדי שלא יעמוד במצב שהוא חייב לקיים את הנאמר בחוזה בניגוד לרצונו.

שור המאה מן המזרח

הרב יוסף חיים בן שבת

רבי רחמים חי חויתת הכהן

הרב רחמים חי חויתת הכהן (כ"ב בסיוון ה'תרס"א, 9 ביוני 1901 - י' בשבט ה'תשי"ט, 19 בינואר 1959) היה ראש ישיבה ודיין. אב בית דין ורבה הראשי של גירבה בתוניסיה, ומחשובי רבניה במאה ה-20. תלמידו המובהק וממשיך דרכו של הרב כלפון משה הכהן. רבי רחמים נולד בגירבה ביום שבת כ"ב סיון תרס"א, לאביו רבי חנינא, מצאצאי הגאון הגדול רבי שאול הכהן זצ"ל הרב הראשי לגירבה, ויחוסו מגיע עד לעזרא הסופר. בצעירותו התחנך מפי אביו, ובהמשך אצל הרב דוד (דידו) הכהן. בחודש פברואר 1916 (אדר ה'תרע"ו) החל ללמוד אצל הרב כלפון משה הכהן. בשנת 1919 (ה'תרע"ט) נסע לטיפול בתוניס לאחר שחלה בעיניו, שם למד ערבית וצרפתית, והוסמך לשחיטה ובדיקה. על תעודת ההסמכה חתומים הרב אברהם בלעיש, הרב דוד כטורזה, הרב ישועה אלמליח, הרב ישראל זיתון והרב משה שתרנן.

בשנת תרע"ו בהיותו בן חמש עשרה שנים בלבד, הצטרף רבי רחמים לשיעור ההוראה המפורסם של ראב"ד גירבה, מרן הגאון רבי משה כלפון הכהן זצ"ל, שהתקיים מדי שבת בשבתו. מאז, החל כותב תשובות הלכתיות ארוכות וחשובות, אשר הפליאו את כל רואיהם. שנתיים לאחר מכן בגיל טו"ב שנים, כבר היה מתכתב עם גדולי דורו כבקי ורגיל. בהמשך חייו, מדי יום שיש היה לומד את תורת הקבלה יחד עם רבנים נוספים בבית כנסת מקומי, ביניהם הרב מצליח מאזון והרב רפאל כדיר צבאן, והיה מתכתב רבות בנושא קבלה עם הרב עובדיה הדאיה מארץ ישראל. לאחר שנים כשנודעה גדולתו ותפארתו בארץ ישראל מרן רבנו עובדיה יוסף זצק"ל היה מזכירו בתואר הנדיר "מרן מופת הדור"! ציטוט נוסף ממרן הגרעי": הגאון הזה היה מתאים לתפקיד הראשון לציון והרב הראשי לישראל לאחר פטירת הראשול"צ הרב עזריאל זצ"ל, אך מחמת מחלתו הקשה נמנע ממנו המינוי. וכן ביקש הגרעי"ל לשים את תמונתו בחדרו. תלמידו המובהק הגאון רבי מצליח מאזון זצ"ל, מתארו "יחיד בדורו". האשכנזים הכירוהו כ-ה'אדמו"ר מגירבה".

רבי רחמים לא זכה לבנים זכרים, כי אם לבנות. בניו מתו על פניו בעודם באיבם, אך כמאמר חז"ל "כל המלמד את בן חברו תורה כאילו ילדו" - חש רבי רחמים כלפי תלמידיו כבניו ממש, והיה מרעיף עליהם אהבת אב לבנו. כאב רחום היה להם, גידלם ונשאם על לוח לבו, עד שהעמידם בקרן אורה. ובהם הוא ראה את עתידו והמשך מורשתו הרוחנית. דל הקולמוס מלחרוט מלת הגדרה מתאימה וקולעת לגודל התמסרותו בכל להט נפשו ואחר יפציצו מטוסינו כאשר נודע לרבי רחמים דבר הגזירה, פנה מיד אל ביתו. הזהב ששמר מחסכונוותיו, טמון היה במקום גבוה בתוך קיר הבית. הוא ביקש מהאדם שהתלווה אליו (רבי ששון הכהן היי"ו) כי יסייע בידו לשבור חלק מן הקיר, ולהוציא את הזהב הטמון שם. כך, ביקש מאותו אדם שיפנה לביתו של תלמידו הגאון רבי רפאל כדיר צבאן זצ"ל, ויטול גם משם זהב נוסף אשר הפקיד בידו למשמרת לנישואי בנותיו. לאחר מכן, יצא רבי רחמים לרחוב של עיר כששל בידו, עבר מבית לבית, וביקש דמעות שליש כי כל מי שיש בידו זהב, יתנו בתוך הסל.

משכילו היהודים האחרונים להביא את הזהב שנתר בידם, ניגש כלפון אל הגרמנים ובידו חבילת הזהב. הקצין הגרמני הניחה על המשקל, והמחוגים הצביעו על כך שהחבילה מכילה ארבעים ושתים וחצי ק"ג זהב, שהם רוב הסכום. "חסרים עוד שמונה ק"ג!" צרח הקצין, והזהיר כי עד למחר יביאו לפניו את יתרת הסכום. כאן, כבר לא יכול היה רבי כלפון להבליג על גודל הרשעות, וקילל את הגרמנים במלים אלו "הלכה בלא חזרה! מיתה בלא קבורה!". למחרת ביום ראשון אירע הנס, צבאות בנות הברית פלשו לערי תוניסיה, והניסו את הנאצים הפראיים. הצבא הגרמני נהדף, וליהודים היתה הרווחה. אותם נאצים ששדדו מהיהודים את הזהב, נסו בספינתם, ובמהלך ההפלגה, טבעה ספינתם במצולות ים, וגופותיהם לא ניתנו לקבורה. כך התקיימה במלואה קללת רבי כלפון.

עוד סופר, כי מי שהלשין לגרמנים כי יד היהודים היתה בהפצצת מוצבם, היה ערבי שונא ישראל מובהק. הלה קיבל את עונשו לאחר זמן מה, כאשר עלה רכבו על מוקש, ונתפרק לרסיסים יחד עם עוד גוי אחר, רשע כמוהו. כן יאבדו כל אויבי ה' את שתי קהילות היהודים בגירבה עד היסוד, וחורבן יהיה חורבן עולם!"

במשך חייו סבל ממחלות שונות ונאלץ לעבור טיפולים שונים, רובם ללא הצלחה. בשנת 1929 (ה'תרפ"ט) נסע בפעם השנייה לטיפול במחלותיו בתוניס, ופעם נוספת בשנת 1934 (ה'תרצ"ד). בסוף שנת 1951 (ה'תשי"א) עלתה משפחתו לישראל, כשבכוונתו לעלות גם הוא מספר חודשים אחריהם. בחורף של שנת 1952 (ה'תשי"ב) חלה שוב ורותק למיטה, ובקץ של אותה השנה נסע שוב לתוניס לצורך טיפולים, ושהה שם במשך כשנה. מתוניס נסע לכפר "חמאם אליף" בו היו מעיינות מרפא, ואשתו חזרה מישראל כדי לשהות לצידו. בכ"ז באב ה'תשי"ד (אוגוסט 1954) נסע בטיסה לצרפת, ומשם נסע בהפלגה לנמל חיפה בישראל, והשתכן במושב בִּרְכָּנָה הסמוך לאשקלון, שם מונה לרב המושב. לאחר פטירת רבו, ר' כלפון משה הכהן, נחשב לרבם של יוצאי גירבה בישראל ובתפוצות. בטרם עת, בהיותו בן ח"ן שנים בלבד, ביו"ד בשבט תשי"ט, השיב את נשמתו הטהורה ליוצרה. ונקבר בחלקת הרבנים הספרדים בהר המנוחות בירושלים. רבים עולים לקברו לצורך תפילה והעלאת בקשות.

כתר תורה

בית הוראה וכולל בכוה ללמודי רבנות וחינוך

efrat

בית ההוראה
קו ההלכה

כתר תורה

על פי פסקי מרן הגאון רבינו **עובדיה יוסף** זצ"ל
ובנו ממשיך דרכו הראשון לציון הרב **יצחק יוסף** שליט"א

רבני הקו נותנים מענה
לכל חלקי הארץ
ואזור בנימין בפרט

בית ההוראה נותן
מענה הלכתי ויעוץ רפואי
בדיני טהרת המשפחה

חייגו במשך כל שעות היום
02-5408030

בברכה
קו ההלכה **כתר תורה**

כתר תורה

בית הוראה וכולל גבוה ללימודי רבנות ודיניות

הודעה חשובה ומשמחת

לאחר מאמצים מרובים עלה בידינו
לערוך שיעור מיוחד וחשוב
בתקופת ימי השובבי"ם בדיני טהרה

מאת הרב הגאון

ר' יהודה פינצ'ם שליט"א

אשר מלבד הנושא ההלכתי בדיני טהרה, ידיו
רב לו בהתמחות עצומה אצל גדולי הדופאים
בתחום הזה בארץ ובעולם

יוקדן על גבי מסך כמה עניינים רפואיים חשובים מאוד בדיני טהרה,
ופתרונות מגדולי הדופאים אחר ההתייעצות עם גדולי ישראל.
בסוף השיעור תנתן אפשרות להתייעצות רפואית והלכתית קצרה

השיעור יתקיים במוצאי שבת פרשת בשלח
בבית הכנסת בני הישיבות בשעה 20:30

בברכה
אלון בן שבת

לבירורים בעניין השיעור חייגו
לבית ההוראה כתר תורה < 02-5408030 שלוחה 0